



## Lukker Europa et militærdiktatur ind i den politiske varme?

Søndag 8. august er det årsdagen for den folkelige opstand i Burma i 1988. I de forløbne 16 år er Burma blevet et land kendt for etniske udrensninger, tvangsarbejde, slaveri-lignende tilstande, bormarbejde, prostitution, narkotikaproduktion, alt sammen fordi militærdiktaturet fastholder magten. Det sker på trods af, at den demokratiske opposition opnåede en overbevisende valgsejr i maj 1990. Dens ledere sidder fortsat i husarrest.

Det udvidede EU er en af de helt store succeshistorier i moderne tid. Uden for Europa bliver EU taget alvorligt som partner i samhandel, humanitære indsatser i konfliktområder og i opbygningen af en international retsorden.

Men EU risikerer at sætte sin egen troværdighed over styr, hvis unionen accepterer at lukke et af verdens mest brutale militærdiktaturer ind i den politiske varme. Denne risiko er overhængende!

Om to måneder skal EU mødes i Vietnam med ti asiatiske partnerlande. Det sker inden for rammerne af det såkaldte ASEM-samarbejde (Asia-Europe Meetings). De asiatiske lande søger at få optaget Burma og henviser til, at EU nu møder i en udvidet 'udgave' med i alt 25 medlemmer.

I EU-kredsen er det et fortsat diskussionsemne, om udelukkelsen af Burma fra internationalt samarbejde fremmer eller hæmmer en demokratisk proces i et land, der kun har kendt til militærstyre i 42 år. Danmark har gennem en årrække finansielt og politisk støttet Burmas demokratiske opposition, herunder en eksilregering, der repræsenterer de kræfter, der overbevisende vandt et parlamentsvalg i maj 1990 blot for at opdage, at juntastyret ikke ville anerkende resultatet.

Eksilregeringen advarer imod at optage Burma på et tidspunkt, hvor juntaen ikke har givet en eneste politisk indrømmelse, men i stedet fortsætter med at forberede en forfatning uden at involvere landets største politiske parti.

Danmark har hidtil modsat sig, at EU giver indrømmelser til juntaen. Den Danske Burma Komite opfordrer til, at den danske regering fastholder denne linie, også når det handler om Burmas eventuelle optagelse i ASEM-samarbejdet.

Det burmesiske regime har ikke vist det mindste tegn på en ændret kurs, og derfor vil det være et katastrofalt signal at sende både til regimet, den demokratiske opposition og omverden, hvis EU accepterer Burmas medlemskab af ASEM for at få de ti nye EU-lande med i ASEM-samarbejdet.

De fleste af de nye EU-medlemslande har på forbilledlig vis frigjort sig selv fra diktaturer, og det vil være både politisk og moralsk forkert, hvis prisen for deres optagelse i ASEM skulle være at acceptere et af verdens værste diktaturer i det samme samarbejde.

**For yderligere oplysninger: Anette Berentzen, tlf. 29 27 23 29 e-mail: ab@aif.dk**